

A l'esquerra, Maria Antònia Munar. A la dreta, Francesc Antich. Ambdós líders continuen en profundes divergències sobre aspectes territorials i d'interpretació del Pacte de Progrés.

Segueix l'emoció a les Balears

La crisi estiuenca que ha afectat el Pacte de Progrés balear manté l'emoció. Totes les parts diuen que volen arribar a un acord. Dimecres es reuneixen Antich i Munar per intentar-ho.

A pesar de totes les declaracions de bona voluntat, el cert és que, a l'hora de tancar aquesta edició, l'acord no s'ha produït. El passat dimarts, dia 11, es reuniren en secret Francesc Antich i Maria Antònia Munar. L'objecte de la reunió era clar: superar les profundes divergències que s'iniciaren el juliol arran de les moratòries urbanístiques, i intentar vies d'aproximació que portin a un desglaç. L'objectiu final va acabar sent que els tres vots –essencials– d'UM al Parlament actuessin en consonància amb l'esquerra governamental (PSIB, PSM, EU i Els Verds) en el moment de votar en la Cambra la moratòria global balear. Altrament el Pacte de Progrés s'abocaria a una crisi de conseqüències insospitables. Seria, al capdavall, un trencament del Pacte.

Aquesta setmana, dimecres, dia 19, si res no canvia a última hora, és previst que Munar i Antich es tornin a reunir, en aquesta ocasió oficialment, a la seu de la Presidència del Govern. Segons s'interpreta a Palma, la reunió secreta havia de servir per intentar parlar amb total franquesa de com veien la situació els dos polítics, i aplanar el camí per assegurar que a la reunió del dia 19 no hi hagués sorpreses i es pogués, així, donar una imatge de concòrdia.

Des del mes d'agost, tant a dins UM com en el PSIB, hi havia persones dels entorns dels màxims responsables que intentaven aquesta aproximació dels dos líders. Pel que sembla, però, ambdós mantenien una relació personal de no gaire afectivitat, per dir-ho suaument. D'aquesta manera, la reunió s'anà ajornant. S'anuncià després que finalment hi

**Tothom donava
per fet que
hi hauria acord
i s'acabarien les
divergències.
i encara gairebé
tothom ho pensa.
Però el cert
i segur és que
hores d'ara encara
no hi ha acord**

hauria una trobada oficial, amb el retorn de vacances, la primera setmana de setembre. Significativament, UM anul·là la reunió hores abans de dur-se a terme. Era pocs dies després del dinar entre Munar i Matas. La tensió era màxima.

Desglaç. En aquells moments, encara que tots els partits del Pacte de Progrés deien reiteradament que "no hi ha cap crisi", la veritat és que, privadament, es reconeixia que les coses no anaven gens bé. Tot i això, ningú, ni tan sols en el PP, dubtava del que passaria: hi hauria acord.

Encara hores d'ara no és gens clar que n'hi hagi. Però el que no passarà serà que el Pacte es pugui trencar fins al punt de fer caure el Govern. No hi ha cap alternativa. UM no pot pactar, ara per ara, amb un partit que, com és el PP, ni tan sols té lideratge, amb el seu presumpte líder (que ningú no sap, possiblement ni ell mateix, si serà o no candidat al 2003) a Madrid, amb divergències i enfrontaments interns considerables..., i que és el mateix partit que només fa dos anys oferí a UM tot el que volgués i UM no ho acceptà. És claríssim que UM no té alternativa, ni tampoc el PSIB. S'han d'entendre i el Govern balear no caurà. Per molt que s'hagin refredat les rela-

cions polítiques i personals. Ara, el que sí que era i és possible (i així ho insinuaren membres d'UM) és que les divergències siguin tan fortes que s'optàs per una espècie de "cadascú a ca seva", és a dir, que UM governàs en minoria el Consell, i Antich (amb el Pacte ja només d'esquerra, sense UM) fes el mateix en el Govern. Cada part hauria o de negociar punt per punt les actuacions polítiques o perdre votacions. Cal tenir en compte però que, sens dubte, això provocaria una inestabilitat i una imatge de feblesa gens desitjable tant per al PSIB i el president Antich com per a Munar i UM –tret que cercàs els suports esporàdics del PP, cosa però que li restaria potencialitat electoral "contra" el PP amb vista al 2003–.

És des d'aquestes consideracions, o d'altres de molt semblants, que els entorns d'Antich i Munar aconseguiren finalment que els dos líders acceptassin veure's discretament. Tot i que sembla que cap dels dos volia que transcendís la trobada, va ser impossible evitar-ho. Així, l'endemà, el diari *Última Hora* publicà la notícia d'una reunió que no ha estat ni confirmada ni desmentida.

Entre el dilluns, dia 10, i el dijous, dia 13, tot semblava entrar en camins de concòrdia i acord. Així es començava a indicar el dilluns, en celebrar-se una reunió de gran importància en el Consell de Mallorca. UM i PSM (els dos partits que tenen en exclusiva el govern de la institució insular, amb el suport extern de PSIB i EU-Els Verds) es veien les cares després de setmanes de tensió. El rerefons de les relacions entre els dos partits (sempre dolentes, però ara especialment nefastes) i l'aparent bloqueig de la qüestió urbanística, amb opinions contraposades en alguns punts, feia augurar que podria produir-se una desavinença absoluta en aquesta reunió. No va ser així. Tots dos intentaren acostar posicions i, almanco, no sortir de la reunió amb una imatge de fracàs. Ho aconseguiren.

De fet, era la primera passa. Aquella horabaixa mateixa, quan es va conèixer l'èxit relatiu de la reunió, el PSIB reuní la seva comissió executiva. Avaluà com a "bon punt de partida" per superar divergències el principi d'acord entre

PSM i UM. L'endemà, com ja s'ha fet referència, es va dur a terme la reunió secreta Antich-Munar.

Semblava que tot estava arreglat. Que la nova reunió oficial entre els líders d'UM i del PSIB, i presidents del Consell i del Govern, respectivament, és a dir, Munar i Antich, suposaria l'escenificació de l'acord per sortir de l'embolic dels darrers dos mesos. Però no. La solució, si n'hi ha, encara es farà esperar.

El dijous passat UM reuní el consell polític i l'executiva. A l'horabaixa els mitjans reberen una convocatòria de roda informativa per a l'endemà, divendres, a les 10.30 h del matí. Semblava que quelcom no havia de funcionar per la manera com tothom donava per fet que anirien les coses. UM, efectivament, deia que el partit era on estava feia una setmana. Que es mantenia vigent el bessó del conflicte. Que UM no donaria suport de cap manera a una reforma de les Directrius d'Ordenació Territorial i, per tant, a la moratòria anunciada pel Govern perquè, tal com entenen, en síntesi, seria com envair competències que ja té el Consell de Mallorca i ho consideren un incompliment del Pacte. L'aparent acord de 48 hores enrere volava en mil bocins. UM també assegurà que es negarà a una reunió conjunta (com s'havia dit que demanaria el PSIB a instàncies d'Els Verds) de tot el Pacte perquè considera que ells han pactat únicament amb Francesc Antich, i que és ell el que ha "d'arreglar ca seva".

En el moment de tancar aquesta edició és una incògnita el que passarà. El Govern no caurà. Això és segur. Però la manera com es mantindrà els pròxims dos anys encara està, hores d'ara, per veure. Igualment s'ha de veure com es mantindrà UM a la presidència del Consell. Sempre, és clar, que no hi hagi acord. Tothom donava per fet –inclòs el PP– que n'hi hauria. I encara gairebé tothom pensa el mateix. Però el cert i segur és que de moment encara no n'hi ha. Caldrà veure la resposta a UM, durant el passat cap de setmana i dies següents fins a la reunió de dia 19, de PSIB, PSM, EU i Els Verds.

Miquel Payeras